

die vele malen hoger liggen dan voorspeld

van uitslag bloedtest

► Ineke en Jan verlaten het Albert Schweitzer ziekenhuis waar zij hun bloed lieten testen.

FOTO JAN DE GROEN

**Dupont-buren
Jan en Ineke lieten
hun bloed testen**

‘Ik ben een gifkikker’

Hun leven draaide rond de Dupont-fabriek. Altijd al. Ze ontmoetten elkaar er zelfs, op het fietspad voor de fabriek, waar ze allebei elke dag naar hun werk fietsten. Jan werkte er 35 jaar lang, samen woonden ze in een huis op een paar kilometer van de fabriek.

En nu blijkt dat die hele geschiedenis in hun bloed zit. Letterlijk. „Ik ben zo ontzettend teleurgesteld in Dupont,” zegt Jan. „Dat er nooit iets tegen ons is gezegd. Daar ben ik het kwaadst om.” Natuurlijk hadden ze wel eens het vermoeden dat er iets raars aan de hand was. Als Jan of één van zijn collega's weer eens een golf van rillingen door zijn lijf voelde, en een koortsaanval kreeg. Zomaar, tijdens het werk. „De teflon-shake, zo noemden we dat onderling,” zegt Jan.

Of toen hij op z'n 46ste een hartinfarct kreeg. Of als hij en zijn collega's weer eens bloed moesten afstaan van de baas, voor onderzoek. „Meestal na de nachtdienst. Je hoorde er nooit meer iets van.”

Maar altijd relativeerden ze hun zorgen weer. Ze vertrouwden op de baas, het zo succesvolle Amerikaanse moederbedrijf, dat ze thuis liefkozend 'meneer

Dupont' noemden. Dat teflon maakte, de uitvinding die de hele wereld over ging. Pas toen ze de verhalen in het AD lazen, de afgelopen maanden, namen de zorgen toe. Over die bloedtests, over de uitstoot en over de zorgen van toxicologen. Ook Ineke begon zich zorgen te maken: al een jaar kampte ze met gezondheidsklachten. Een hoge bloeddruk, een vergrote lever. Ze besloten de krant te bellen. En toen die voorstelde om hun bloed te laten onderzoeken, stemden ze toe. Nu weten de twee dat ze extreme concentraties C8 in hun bloed hebben. Ineke nog veel meer dan Jan, opmerkelijk genoeg. „We weten gewoon niet wat we moeten zeggen,” zegt Ineke. „We zijn totaal verbaasd. De waarheid wil-

den we, en die hebben we nu. Ik ben kennelijk een gifkikker.” Ook bij het ziekenhuis dat de test uitvoerde, het Albert Schweitzer ziekenhuis, is de verbazing over de uitslagen groot.

Vooraf was de van Ineke is zorgwekkend. „We dachten eerst: is er niet iets verwisseld?” zegt medisch directeur Warry van Gelder van het Result Laboratorium. „Maar het klopt.” Medisch gezien kan het stel weinig met de kennis, zegt Van Gelder. „C8 gaat niet sneller uit je bloed als je weet dat het er zit.

Het spul zit er, we kunnen het er niet uit toveren.” Het ziekenhuis wordt sinds de publicaties in deze krant overspoeld met vragen, en ook met aanvragen voor bloedtests. Die voert het inmiddels tegen kostprijs uit, voor werknemers én omwonenden van de fabriek. De eerste uitslagen daarvan laten nog even op zich wachten. Van Gelder: „Er is onrust onder de omwonenden. Het is moeilijk om keihard bewijs te vinden dat hun gezondheidsklachten rechtstreeks in verband staan met C8 in hun bloed. Maar de risico's zijn er, en ik denk dat het voor iedereen prettig is om zekerheid te hebben.”

‘Dat er nooit iets tegen ons is gezegd. Daar ben ik het kwaadst om’

▲ De fabriek van Dupont in Dordrecht.

FOTO RICHARD VAN HOEK